

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	(ס' אש"ה וקרק"ע עז"ר זא"ת שתי הברכות תגר"י פחת")										◇
כל אדם שאין לו אשה אינו אדם, שנאמר: (בראשית ה') זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם.	רבי אלעזר:											■ ◇
כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם, שנא': (תהלים קט"ז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
מאי דכתיב: (בראשית ב') אעשה לו עזר כנגדו? זכה - עוררתו, לא זכה - כנגדו.	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
כתיב כנגדו וקרינן כניגדו? זכה - כנגדו, לא זכה - מנגדתו.	איכא דאמרי, ר' אלעזר רמי:											■ ◇
אשכחיה רבי יוסי לאליהו, א"ל: כתיב אעשה לו עזר, במה אשה עוררתו לאדם?	[רבי יוסי]											◇
א"ל: אדם מביא חיטין, חיטין כוסס? פשתן, פשתן לובש? לא נמצאת מאירה עיניו ומעמידתו על רגליו?												◇
מאי דכתיב: (בראשית ב') זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי? מלמד, שבא אדם על כל בהמה וחיה, ולא נתקרה דעתו עד שבא על חוה.	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
מאי דכתיב: (בראשית י"ב) ונברכו בכך כל משפחות האדמה? אמר ליה הקב"ה לאברהם: שתי ברכות טובות יש לי להברוך בכך, רות המואביה ונעמה העמונית	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
כל משפחות האדמה - אפילו משפחות הדרות באדמה, אין מתברכות אלא בשביל ישראל												■
(בראשית י"ח) כל גויי הארץ - אפילו ספינות הבאות מגליא לאספמיא, אינן מתברכות אלא בשביל ישראל.												■ ◇
עתידיים כל בעלי אומניות שיעמדו על הקרקע, שנאמר: (יחזקאל כ"ז) וירדו מאניותיהם כל תופשי משוט מלחים כל חובלי הים על הארץ יעמדו.	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
אין לך אומנות פחותה מן הקרקע, שנאמר: וירדו.	ואמר רבי אלעזר:											■ ◇
רבי אלעזר חזיא לההיא ארעא דשדי ביה כרבא לפותיא, א"ל: אי תשדייה לאורכיך, הפוכי בעיסקא טב מינדך.	[רבי אלעזר]											■ ◇
רב על לביני שיבלי, חזנהו דקא ניפן, אמר להו: אי ניפת איתנופי, הפוכי בעיסקא טב מינדך.	[רב]											■ ◇
מאה זווי בעיסקא - כל יומא בשרא וחמרא, מאה זווי בארעא - מילחא וחפורה ולא עוד, אלא מגניא ליה אארעא, ומרמיא ליה תיגרי.	רבא:											■
זרע ולא תזבין, אע"ג דכי הדדי נינהו הני מברכין	רב פפא:											◇
זבין ולא תיזול, הני מילי ביסתרקי, אבל גלימא לא מיתרמיא ליה												◇
טום ולא תשפיץ, שפוץ ולא תיבני, שכל העוסק בבנין מתמסכן												◇
קפוץ זבין ארעא מתון נסיב איתתא												◇
נחית דרגא נסיב איתתא סק דרגא בחד שושבינא.												◇
אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, שנאמר: (צפניה ג') הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם, וכתיב: (צפניה ג') אמרת: אך תיראי אותי תקחי מוסר.	א"ר אלעזר בר אבינא:											■ ◇
רב הוה מיפטר מרבי חייא, אמר ליה: רחמנא ליצלך ממידי דקשה ממותא.												○
ומי איכא מידי דקשה ממותא?												?
נפק דק ואשכח: (קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה וגו'.	[רב]											◇
רב הוה קא מצערא ליה דביתוהו, כי אמר לה עבידי לי טלופחי - עבדא ליה חימצי, חימצי - עבדא ליה טלופחי. כי גדל חייא בריה, אפיך לה.												○ ◇
אמר ליה: איעליא לך אמך												○
אמר ליה: אנא הוא דקא אפיכנא לה.												○
אמר ליה, היינו דקא אמרי אינשי: דנפיק מינדך טעמא מלפך, את לא תעביד הכי, שנאמר: (ירמיהו ט') למדו לשונם דבר שקר העוה וגו'.												○
רבי חייא הוה קא מצערא ליה דביתוהו, כי הוה משכח מידי, צייר ליה בסודריה ומיית ניהלה.												○ ◇
והא קא מצערא ליה למך	אמר ליה רב:											?

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיינו שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החטא.	א"ל: [רבי חייא]											◊
(קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה יצחק בריה:	מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה:											◊
א"ל: כגון מאן?												◊
כגון אמך.												◊
אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה, שנאמר: (משלי ה') ידי מקורך ברוך ושמה מאשת נעורין, וא"ל: כגון מאן? כגון אמך.	והא מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בריה:											◊
מתקיף תקיפא, ועבורי מיעברא במלה.												◊
היכי דמי אשה רעה?												◊
מקשטא ליה תכא ומקשטא ליה פומא.	אביי:											◊
מקשטא ליה תכא ומהדרא ליה גבא.	רבא:											◊
כיון שנשא אדם אשה - עונותיו מתפקקין, שנאמר: (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה'. במעברא כי נסיב אינש איתתא, אמרי ליה הכי: מצא או מוצא? מצא - דכתיב: מצא אשה מצא טוב, מוצא - דכתיב: ומוצא אני מר ממות את האשה.	רבי חמא בר חנינא:											◊
אשה רעה מצוה לגרשה, דכתיב: (משלי כ"ב) גרש לך ויצא מדון וישבות דין וקלון.	רבא:											◊
אשה רעה וכתובתה מרובה - צרתה בצדה, דאמרי אינשי: בחברתה ולא בסילתא.	ואמר רבא:											◊
קשה אשה רעה כיום סגריר, שנאמר: (משלי כ"ז) דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים נשתוה.	ואמר רבא:											◊
בא וראה כמה טובה אשה טובה וכמה רעה אשה רעה	ואמר רבא:											◊
כמה טובה אשה טובה - דכתיב: מצא אשה מצא טוב, אי בגוה משתעי קרא, כמה טובה אשה טובה שהכתוב משבחא, אי בתורה משתעי קרא, כמה טובה אשה טובה שהתורה נמשלה בה												◊
כמה רעה אשה רעה - דכתיב: ומוצא אני מר ממות את האשה, אי בגוה משתעי קרא, כמה רעה אשה רעה שהכתוב מגנה, אי בנייהנם משתעי קרא, כמה רעה אשה רעה שניהנם נמשלה בה.												◊
(ירמיהו י"א) הנני מביא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה - אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	[רב נחמן אמר רבה בר אבוב]											◊
(איכה א') נתנני ה' בידי לא אוכל קום - אמר רב חסדא אמר מר עוקבא בר חייא: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	רב חסדא אמר מר עוקבא בר חייא											◊
זה שמזונותיו תלוין בכספו.	במערבא אמרו:											◊
(דברים כ"ח) בניך ובנותיך נתונים לעם אחר - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: זו אשת האב.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											◊
(דברים ל"ב) בגוי נבל אכעיסם - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											◊
אלו הצדוקים, וכן הוא אומר: (תהלים י"ד) אמר נבל בלבו אין אלהים וגו'.	רבי אליעזר:											◊
אלו אנשי ברבריא ואנשי מרטנאי שמהלכין ערומים בשוק, שאין להם משוקן ומתועב לפני המקום יותר ממי שמהלך בשוק ערום.												◊
אלו חברים.	רבי יוחנן:											◊
אמרו ליה לר' יוחנן: אתו חברי לבבל שגא נפל. אמרו ליה: מקבלי שוחדא, תריץ יתיב.												◊
גזרו על ג' מפני ג'.												◊
גזרו על הבשר - מפני המתנות												◊
גזרו על המרחצאות - מפני הטבילה												◊
קא מחטטי שכבי - מפני ששמחים ביום אידם, שנאמר: (שמואל א' י"ב) והיתה יד ה' בכם ובאבותיכם,												◊
זו חטוטי שכבי	רבה בר שמואל:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בעון חיים - מתים מתחטטין.	דאמר מר:	■	■										30:
כתיב: (ירמיהו ח') לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו, וכתיב: (ירמיהו ה) ונבחר מות מחיים נבחר מות לרשעים, שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנום.	רבא לרבה בר מארי אמר ליה: [רבה בר מארי]							‡					30:
כתוב בספר בן סירא: אשה טובה מתנה טובה לבעלה, וכתיב: טובה בחיק ירא אלהים נתת. אשה רעה צרעת לבעלה, מאי תקנתיה? יגרשנה ויתרפא מצרעתו. אשה יפה אשרי בעלה מספר ימיו כפלים.													30:
העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפה רבים הושחתו ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה, כניצוץ מכעיר גחלת ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה.													30:
אל תצר צרת מחר כי לא תדע מה ילד יום, שמא מחר בא ואיננו, נמצא מצטער על העולם שאין שלו.													30:
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו דורשי שלומך גלה סוד לאחד מאלף.													30:
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.	רבי אסי:												30:
כל מי שאין עוסק בפריה ורביה - כאילו שופך דמים, שנאמר: (בראשית ט') שופך דם האדם באדם דמו ישפך, וכתיב בתריה: ואתם פרו ורבו.	תניא, רבי אליעזר:												30:
כאילו ממעט הדמות, שנאמר: (בראשית ט') כי בצלם אלהים עשה את האדם, וכתיב בתריה: ואתם פרו וגו'.	רבי יעקב:												30:
כאילו שופך דמים וממעט הדמות, שנאמר: ואתם פרו ורבו.	בן עזאי:												30:
יש נאה דורש ונאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, ואתה נאה דורש ואין נאה מקיים	אמרו לו לבן עזאי:												30:
ומה אעשה, שנפשי חשקה בתורה, אפשר לעולם שיתקיים על ידי אחרים.	אמר להן בן עזאי:												30:
כל מי שאין עוסק בפריה ורביה - כאילו שופך דמים, שנאמר: שופך דם האדם, וסמך ליה: ואתם פרו וגו'.	תניא אידך, רבי אליעזר:												30:
כאילו ממעט הדמות.	רבי אלעזר בן עזריה:												30:
בן עזאי אומר וכו', אמרו לו לבן עזאי: יש נאה דורש וכו'.													30:
(במדבר י') ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל - מלמד, שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מישוראל, הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחד, וזה לא עסק בפריה ורביה, לא נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישוראל?	ת"ר:												30:
חייב מיתה, שנאמר: (במדבר ג') ובנים לא היו להם, הא היו להם בנים לא מתו.	אבא חנן אמר משום רבי אליעזר:												70:
גורם לשכינה שתסתלק מישוראל, שנאמר: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, בזמן שזרעך אחריו - שכינה שורה, אין זרעך אחריו - על מי שורה? על העצים ועל האבנים?	אחרים:												70: